

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/162/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725203534
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1725203534.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v spore žalobkyne: C. K., N.. XX. P. XXXX, C. A. R. F.T. XXXX/X, XXX XX A. - N. V., zastúpenej: LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému: AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 036, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 11. novembra 2025, č.k. 48C 65/2025-31, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh z 31. októbra 2025 na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobou (návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z 31. októbra 2025) sa žalobkyňa formou neodkladného opatrenia domáhala nariadenia neodkladného opatrenia ktorým súd uloží žalovanej zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k realizácii dražby zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vedených Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre okres: B., obec: T., katastrálne územie: T., ako 6 1 7 parcely registra „, evidované na katastrálnej mape s parcelným číslom č. XXXX/X X výmere 637 m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, s parcelným číslom XXXX/X X výmere 122 m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a stavby so súpisným číslom XXX postavenej na pozemku parcelné číslo XXXX/X, druh stavby: rodinný dom zo dňa 24.04.2013 uzavretej medzi žalovanou a V. K., N.. XX.XX.XXXX, A. T. XXX, XXX XX T. a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom Súde Pezinok, sp. zn. 43C/20/2023. Návrh po právnej stránke posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 2, § 326, § 328, § 329, 330, § 331 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodný. Z listín rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2022 č. k. 5 Co 57/2020-326 (č. I. 7-9) a informatívny výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre okres B., obec a k. ú. T. vyplýva, že žalobkyňa je podielovou (v podiely 1/2) spoluvlastníčkou nehnuteľností na ktoré odkazuje v návrhu a zároveň ich záložcom s tým, že na liste vlastníctva je poznačená poznámka o začatí výkonu záložného práva. Žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosť vkladom darovacej zmluvy 9. júla 2013 (V 3107/13). Z listín výzva Okresného súdu Pezinok z 9. apríla 2025 sp. zn. 43 C 20/2023 (č. I. 10); znalecký posudok č. 1/2025 - časť (č. I. 10 rub - 11) vyplýva, že znaleckým posudkom č. 1/2025 z 18. marca 2025 znalca J.. V. W. bola stanovená všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností na 682.000 eur. Z listín rozhodnutie Okresného úradu Senec zo 4. júna 2013 č. V 2377/13 (č. I. 13) a Zmluva o zriadení záložného práva z 24. apríla 2013 (č. I. 14-16) vyplýva, že V. K. zmluvou so žalovanou z 24. apríla 2013 zriadil na predmetné nehnuteľnosti (vtedy ako výlučný vlastník) záložné právo v prospech žalovanej, ktoré bola do katastra nehnuteľností

intabulované 4. júna 2013. Z listín uznesenie Okresného súdu Pezinok z 18. septembra 2025 č. k. 43 C 20/2023-355 (č. l. 17-18) a zápisnica z pojednávania z 18. septembra 2025 sp. zn. 43 C 20/2023 (č. l. 19-20) vyplýva, že spor žalobkyne a V. K. o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva predmetných nehnuteľností, vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 43 C 20/2023, bol uznesením Okresného súdu Pezinok z 18. septembra 2025 č. k. 43 C 20/2023-355 prerušený, vychádzajúc z bodu 7. uznesenia, do právoplatného skončenia konania vedeného Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 3 Cdo 88/2024. Konštatoval, že žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje v zásade tým, že realizáciou záložného práva a predajom predmetných nehnuteľností formou dobrovoľnej dražby bude ukrátená na svojich majetkových právach z dôvodu neefektívneho predaja nehnuteľností formou dobrovoľnej dražby. Uviedol, že žalobkyňa nadobudla predmetnú nehnuteľnosť darovacou zmluvou, ktorej znakom je že darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma (§ 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ide o dvojstranný právny úkon, kedy obdarovaný predmet daru aktívne prijíma, a to vrátane súvisiacich práv a povinností. Dar - podiel na nehnuteľnosti bol v čase darovania (9. júla 2013) zaťažený záložným právom (od 4. júna 2013), preto žalobkyňa mala vedomosť o dôsledkoch prijatia daru zaťaženého záložným právom - možnosti uspokojenia pohľadávky žalovaného z jej majetku (predmetnej nehnuteľnosti). Žalobkyňa okrem efektivity zhodnotenia svojho majetkového práva neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali existenciu záložného práva na podklade ktorého žalovaný začal záložné právo vykonávať, prípadne nenamieta nesprávny postup žalovaného pri výkone záložného práva. Možno preto uzavrieť, že táto neosvedčila ohrozenie/porušenie práva v rozsahu nevyhnutnom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd za daných okolností nemal inú možnosť než návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť. O trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, za primeraného použitia ust. § 255 ods. 1 CSP, rozhodol tak, že žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď žalobkyňa, ako v tomto štádiu sporu fakticky jediný účastník, bola procesne neúspešná.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, aby bolo jej návrhu vyhovené, z dôvodov, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Mala za to, že relevantné skutočnosti osvedčila a že vydaním neodkladného opatrenia nebude spôsobená ujma na právach žiadnej zo strán, čo je v súlade s princípom spravodlivosti. Je vlastníčkou nehnuteľností označených v návrhu, pričom na nich je zriadené záložné právo, ku ktorého výkonu pristúpila Slovenská sporiteľňa a.s.. Slovenská sporiteľňa a.s. pristúpila k výkonu záložného práva nie z dôvodu na strane žalobkyne, ale z dôvodu konania V. K., ktorý koná účelovo so zámerom poškodiť majetkové práva žalobkyne. Žalobkyni boli darované nehnuteľnosti so zriadeným záložným právom, avšak toto záložné právo zabezpečuje pohľadávku voči V. K., nie voči žalobkyni. Od uzatvorenia zmluvy o úvere medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a V. K. dňa 24.03.2013 V. K. riadne splácal úver, pričom splácanie ukončil až po vyhotovení znaleckého posudku v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedenom na OS PK pod sp. zn. 43C/20/2023. Posudok stanovil hodnotu nehnuteľností na 682.000 eur. Časová zhoda medzi vyhotovením posudku a náhlým ukončením splácania úveru je významným indikatívnym znakom účelového konania. V uvedenom konaní V. K. zároveň namieta jednotlivé položky znaleckého posudku s tvrdením, že ich mal postaviť on. Uvedené skutočnosti preukazujú súvislý reťazec krokov smerujúcich k poškodeniu žalobkyne. Konanie V. K. smeruje k tomu, aby prostredníctvom výkonu záložného práva a následnej dražby získal nehnuteľnosti späť prostredníctvom spriaznených osôb, zbavené záložného práva, pričom žalobkyni by pripadla suma zjavne nižšia, než je ich reálna hodnota. V. K. má na uvedenom mieste trvalý pobyt, preukazuje to, že V. K. úmyselne ohrozuje práva žalobkyne. Toto špekulatívne konanie odporujúce dobrým mravom podporuje aj postup OS PK v konaní 43C/20/2023, ktorý konanie neprávoplatne prerušil z dôvodu, že podielové spoluvlastníctvo strán by sa zrušilo a vyporiadalo samo prostredníctvom výkonu záložného práva. Je vedomá toho, že ohrozenie jej práv nespôsobuje Slovenská sporiteľňa a.s., ale V. K.. Argumentovala, že Civilný sporový poriadok ani judikatúra neustanovujú, že ohrozenie práva musí pochádzať od osoby, voči ktorej návrh smeruje. Takáto požiadavka neexistuje a súd ju nemôže dopĺňať výkladom. Civilný sporový poriadok vyžaduje preukázať potrebu bezodkladne upraviť pomery, nie preukázať, že ohrozenie spôsobil výlučne žalovaný. Nemala dôvod spochybňovať existenciu záložného práva ani jeho výkon, pretože to nie je predmetom návrhu a ani to nie je podmienkou pre jeho úspech. Neodkladné opatrenie spočívajúce v zdržaní sa výkonu záložného práva nemusí byť odôvodnené len spornosťou tohto práva alebo jeho výkonu. Takýto výklad nie je prípustný, pretože súd si nedôvodne stanovuje predpoklady, ktoré právna úprava nevyžaduje. Vydanie neodkladného opatrenia je jedinou možnosťou, ako môže žalobkyňa zabrániť závažnej a nenávratnej ujme, ktorú spôsobuje konanie V. K.. Ide o jediný dostupný právny prostriedok ochrany. V.

K. nemôže vystupovať v tomto konaní ako žalovaný, pretože mu nesvedčí pasívna vecná legitimácia. Nevykonáva záložné právo a preto návrh nemožno smerovať proti nemu, hoci práva žalobkyne ohrozuje práve jeho konanie. Žalobkyňa preukázala existenciu ohrozenia svojho práva spôsobeného konaním V. K. (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a Civilný sporový poriadok nevyžaduje, aby toto ohrozenie pochádzalo od osoby, voči ktorej návrh smeruje (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Takáto požiadavka existuje iba pri neodkladných opatreniach podľa § 325 ods. 2 písm. e) až h), kde to výslovne ustanovuje zákon. Sú splnené oba odvolacie dôvody. Žalobkyňa preukázala dôvodnosť nároku aj nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov. Preukázala aj ďalšie podmienky, a to efektívnosť navrhovaného opatrenia, jeho proporcionálnosť a neprítomnosť rizika vzniku nenávratného stavu. Efektívnosť návrhu spočíva v tom, že ide o jediný právny prostriedok, ktorý dokáže zabrániť pokračujúcemu zásahu do práv žalobkyne. Návrh je proporcionálny, pretože žalovaná nebude obmedzená vo výkone svojho práva definitívne, iba dočasne. Nezasahuje sa do existencie záložného práva, len do jeho výkonu do momentu odstránenia rizika ujmy. Návrh nespôsobuje nenávratný stav, ale vytvára dočasnú a určiteľnú situáciu do skončenia konania 43C/20/2023.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k návrhu a odvolaniu žalobkyne uviedol, že uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie je (za situácie, ak súd procesnú situáciu posúdil tak, že uvedené podanie, „návrh“ na nariadenie neodkladného opatrenia, neodmietol) - a to o.i. v časti rozhodujúcej, t.j. v časti výrokovej a v časti týkajúcej sa odôvodnenia rozhodnutia, resp. myšlienkových úvah súdu, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie vo veci samej - vecne správne, v rozhodnutí neabsentuje relevantné odôvodnenie a uvedené rozhodnutie je tak podľa názoru žalovaného rozhodnutím vydaným v súlade so zákonom. Opravný prostriedok - odvolanie navrhovateľa - na uvedenom závere vôbec nič nemení, práve naopak, možno len skonštatovať, že v podanom opravnom prostriedku úplne absentujú právne relevantné dôvody, uvádzajú sa tvrdenia, ktoré sa konania, resp. napádaného rozhodnutia alebo vôbec netýkajú alebo ide o tvrdenia nesprávne, v podanom opravnom prostriedku, rovnako ako i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, absentujú, či sú bagatelizované, právne najvýznamnejšie skutkové a právne okolnosti, riadnym uvedením a akcentovaním ktorých by bolo podľa názoru žalovaného okamžite a bez ďalšieho nepochybné, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže byť dôvodný, rovnako je zrejmé, že podaný návrh neobsahoval všetky nevyhnutné náležitosti, ktoré úplný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahovať musí. Žalovaný je presvedčený, že uvedené, v celom rozsahu neúplné, podanie (označené ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), rovnako i opravný prostriedok voči Uzneseniu o jeho nenariadení sledujú jediné - účelové vyvolanie a predlžovanie konania, kedy toto nesmeruje k ochrane ohrozených subjektívnych práv, ale zneužíva procesné právo na oddialenie plnenia zákonných a zmluvných povinností navrhovateľa, predovšetkým povinnosti strpieť výkon záložného práva a k tomu poskytnúť potrebnú súčinnosť (§ 151m ods. 4 OZ). Rovnako je potrebné ako úplne zásadnú skutočnosť akcentovať to, že navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátom, t.j. profesionálom poskytujúcim právne služby, ktorému je nepochybné známa právna úprava týkajúca sa konania o nariadenie neodkladného opatrenia a neuvedenie podstatných náležitostí, či nesplnenie povinných procesných povinností, je tak nepochybné dôsledkom snahy o vytvorenie neexistujúceho skutkového a právneho stavu, stavu neúplného, kedy sú neuvádzané, či reálne neakcentované podstatné skutočnosti (podstatné i z hľadiska potreby a vôbec možnosti nariadiť neodkladné opatrenie, ktoré nemôže byť prostriedkom pre zakazovanie výkonu práva, osobitne ak toto - ako v tomto prípade, keď tu existuje zákonné právo záložného veriteľa vykonať záložné právo - vyplýva z *ius cogens*). Je viac ako povšimnutiahodné, ak navrhovateľ poukazuje na určité právne súvislosti (i to však, vo väčšine tvrdení, spôsobom, či s obsahom, ktorý s reálnou právnou situáciou nemá žiadnu relevantnú súvislosť), avšak úplne opomína ústavnoprávne aspekty iné, tie najdôležitejšie (ako je napríklad princíp legality) a predovšetkým fakticky úplne opomína akékoľvek základné práva žalovaného, ktoré majú rovnaký obsah i zaručenú ochranu, hoci Ústavný súd SR opakovane akcentuje, že základné práva a slobody sú navzájom rovnocenné. Koncepcia materiálneho právneho štátu vylučuje vytvorenie „hierarchie“ základných práv a slobôd, v ktorej by sa jednému základnému právu alebo slobode priznal väčší význam, než aký má iné základné právo alebo sloboda. Konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd v režime medzinárodných dohôd o ľudských právach) treba riešiť uplatnením zásady ich spravodlivej rovnováhy (napr. Pl. ÚS 22/06). Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom osobitne je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie napĺňa princíp právnej istoty, keďže je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR. Ide o ani nie veľmi zastieraný pokus zbaviť sa bez akéhokoľvek dôvodu povinnosti zabezpečujúcej záväzok presahujúci 200.000 eur (slovom dvestotísíc eur). V prípade, ak je potrebné právnu normu/právny predpis in concreto aplikovať, je potrebné túto právnu normu, resp.

právny predpis správnym (t.j. predovšetkým ústavokonformným spôsobom) vyložiť. Za účelom výkladu právnej normy/právneho predpisu je možné použiť viacero interpretačných metód (druhov výkladu), pričom základnou skutočnosť determinujúcou použitie akéhokoľvek výkladu a pravidla je zmysel a účel právnej normy (zákona) osobitne v spojitosti (vo vzájomnej súvislosti) s ďalšími relevantnými právnymi normami celého právneho poriadku (výklad teleologicko - axiologický). Pri interpretácii zákona, ako písaného prameňa práva, je ako prvotné nevyhnutné zistiť znenie zákona, identifikovať použité pojmy a ich gramatický význam, avšak uvedený postup je len prvým krokom vo vzťahu k interpretácii právneho predpisu, predstavuje len prvotné priblíženie vo vzťahu k zisteniu zmyslu a účelu, a tak ireálneho obsahu, právneho predpisu. K uvedeným záverom vo vzťahu k výkladu právnych predpisu, primárne z hľadiska ich významu a účelu v právnom poriadku, sa opakovane a dlhodobo prihlasuje Ústavný súd Slovenskej republiky (a ďalšie súdne authority), Ústavný súd SR konštantne judikuje, že k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v takom prípade, kedy sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (Nález ÚS SR z 5.10.2011, č.k. I. ÚS 351/2010, Nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013, rozhodnutia č.k. IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 306/2010 atď.). Z tvrdení, ako z časového sledu predmetných vkladových konaní (V- 2377/13 (vznik záložného práva) a V-3107/13 (vznik spoluvlastníctva navrhovateľa), t.j. V - identifikátor neskorší, je nepochybné, že v čase pred vznikom spoluvlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti (v podiele 1/2) bola predmetná nehnuteľnosť - a to v celku, 1/1 - zaťažaná záložným právom Slovenskej sporiteľne, a.s.. Navrhovateľ tak nadobudol vlastníctvo k veci (v príslušnom podiele) zaťaženej (v úplnosti) v tej dobe záložným právom SLSP, a.s.. Pri prevode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, t.j. týmto bol Navrhovateľ, na nadobúdateľa zálohu prešli účinnosťou prevodu všetky práva a povinnosti záložcu zo zmluvy o zriadení záložného práva, vrátane povinnosti strpieť výkon záložného práva. Záložné právo má funkciu zabezpečovaciu a uhradzovaciu (§ 151a a nasl. OZ). Oprávnenie navrhnúť vykonanie záložného práva je dôsledkom uzatvorenia záložnej zmluvy, ako uviedol Ústavný súd vo svojom plenárnom rozhodnutí Pl. ÚS 23/14. Okamihom nadobudnutia zálohu sa všetko uvedené vzťahuje na nadobúdateľa zálohu, t.j. aktuálneho záložcu, ktorým bol navrhovateľ v tomto konaní. Právoplatnosťou rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva prešli na záložcu (Navrhovateľ v tomto konaní) všetky povinnosti zo záložno - právneho vzťahu, vrátane povinnosti strpieť výkon záložného práva Navrhovateľ nadobudol v konaní pod V-3107/13, t.j. v roku 2013. Ak Navrhovateľ nechcel prijať Dar v takomto stave, mal jasnú možnosť dar odmietnuť. Ak Dar prijal, prijal ho v takom stave, v akom bol - a to ako po stránke faktickej, tak aj po stránke právnej. Záložné právo je právnou vadou nehnuteľnosti. Za takéhoto stavu a takýchto časových súvislostí je Návrh absolútne nepochopiteľný a obsahujúci subjektívne náhľady, resp. uvedenie motivácie Navrhovateľa k tomu, čoho sa domáha, bez toho, aby bolo zrejmé, ako právne relevantne navrhovateľka odôvodňuje neplnenie svojej povinnosti vyplývajúcej jej z postavenia záložcu, t.j. postavenia, ktoré vedome nadobudla nadobudnutím zálohu (v príslušnej časti) v r. 2013 a bez toho aby relevantne uviedla, aký súvis má návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s konaním o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorého sa záložný veriteľ vôbec nezúčastňuje a ktorého výsledok je z pohľadu záložného veriteľa absolútne irelevantný (akákoľvek zmena vo vlastníctve zálohu nemá absolútne žiaden vplyv na záložné právo, jeho existenciu a možnosť toto vykonať). Požiadavkou na zákaz výkonu záložného práva sa nielen snaží mariť kogentné právo záložného práva, ale osobitne ide o pokus obísť i jasnú právnu úpravu, kedy kogentné pravidlo stanovuje, že pri výkone záložného práva koná záložný veriteľ v mene Záložcu. Navrhovateľ sa tak snaží úplne poprieť obsah kogentnej právnej úpravy a negovať predmetné právne normy, kedy sa snaží, aby sa záložný veriteľ, len pre jej snahu nerešpektovať svoje povinnosti, má stratiť právo konať za záložcu pri výkone záložného práva (lebo k tomu zákaz výkonu záložného práva smeruje). Zákon zaviedol právny režim, kedy pri výkone záložného práva to nie je samotný záložca, ktorý rozhoduje o tom, či záloh nejako „prevedie“, atp., ale podľa ius cogens prechádza toto právo výlučne na záložného veriteľa ako jeho zástupcu, len ten má možnosť stanoviť, že sa v čase výkonu záložného práva vykoná taký a taký proces (taký, ako bol dohodnutý, ale vždy môže byť dobrovoľná dražba - § 151j ods. 1 veta druhá OZ, v rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, 3e) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov...),vedúci k speňaženiu zálohu (t.j. k zmene vlastníckeho práva k zálohu). Toto právo už nepatrí záložcovi, uvedené je fakticky duplicitne upravené i v ustanovení § 151l ods. 2 veta prvá OZ stanovujúca, že po oznámení o začatí výkonu záložného práva nesmie záložca bez súhlasu záložného veriteľa záloh previesť. Začal sa výkon záložného práva a za takéhoto stavu musí byť konanie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k zálohu, ktoré má údajne prebiehať na OS Pezinok pod sp.zn. 43C/20/23, alebo zastavené - keďže Navrhovateľka fakticky stratila oprávnenie

disponovať s predmetom sporu v rozsahu zmeny vlastníctva k spoluvlastníckemu právu z jej iniciatívy (lebo po začatí výkonu záložného práva právo rozhodovať o spôsobe vedúcom k prípadnej zmene vlastníckeho práva patrí výlučne záložnému veriteľovi), čo možno považovať za objektívnu okolnosť brániacu ďalšiemu postupu v konaní a v súlade s ustanovením § 161 ods. 1, 2 CSP by malo byť konanie zastavené -alebo, pre prípad, ak tu v budúcnosti môže nastať okolnosť, že pohľadávka zabezpečená záložným právom tu zanikne v dôsledku splnenia a tak zanikne i záložné právo a jeho výkon, sa konanie preruší a to až do času, kedy bude zrejmé, či takáto okolnosť nastala alebo nie. Ak sa sudca v konaní na OS Pezinok pod sp.zn. 43C/20/23 mal prikloniť k alternatíve dva, nepochybne správne zobral do úvahy uvedené okolnosti a ak už konanie nezastavil, bol povinný toto prerušiť až do skončenia konania o výkon záložného práva, keďže nepochybne bez výsledku tohto konania vôbec nevie, či a v akom rozsahu môže konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pokračovať. Ak teda Navrhovateľka v Návrhu uvádza, že V čase 35:57 konajúci sudca uvádza: "Keď prerušíme toto konanie z dôvodu § 164, tak vlastne sa nám môže vyriešiť konanie tým, že dôjde k výkonu záložného práva a tam v podstate bude dôvod na zamietnutie, pretože tieto vlastnícke vzťahy zaniknú", ide o tvrdenie v celom rozsahu správne a vôbec nie je zrejmé, čo okrem subjektívnych požiadaviek navrhovateľky by na uvedenom malo byť právne nesprávne, je to práve naopak, nesprávnym postupom by bolo pokračovanie v konaní. Z predloženého listu vlastníctva vyplýva existencia záložného práva, s čím sa podľa § 151a a § 151j OZ, ktoré sú kogentnými právnymi normami, spája záložnému veriteľovi právo toto záložné právo za účelom uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky vykonať. Za uvedenej situácie je nepochopiteľná (a protizákonná) snaha navrhovateľa ktorý namiesto ochrany práva žiada, aby súd chránil protiprávny stav a zakázal záložnému veriteľovi vykonať právo priznané mu kogentnými právnymi normami. Uvedené je zo strany navrhovateľa absolútnym popretím zásad materiálneho právneho štátu. Konanie navrhovateľky je úplne jasne absolútne šikanózne/zneužívajúce, cieľom je poškodiť záložného veriteľa bez akéhokoľvek reálneho dôvodu a to zneužitím všeobecne koncipovaného oprávnenia podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedený zneužívajúci charakter je zrejmý v prípade detailnejšieho pohľadu na akýkoľvek aspekt/skutočnosť, ktorá tu nepochybne musí existovať, ak má byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené (viac nižšie), na tomto mieste možno poukázať na to, že ak je ako zmyslom a účelom inštitútu nariadenia neodkladného opatrenia a zároveň i nevyhnutnou podmienkou vyhovenia návrhu na jeho nariadenie to, že toto (Neodkladné opatrenie) môže súd nariadiť iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a ak ide o neodkladné opatrenie spojené s konaním vo veci samej, ktoré je len zabezpečovacím prostriedkom vo vzťahu k inému meritórному konaniu a jeho obsahu, je vylúčené, aby mohli byť predmetné podmienky (t.j. alebo potreba bezodkladne upraviť pomery alebo existencia obavy s vysokou mierou pravdepodobnosti, že exekúcia bude ohrozená) naplnené, keďže v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva: - tu nie je a ani pojmovo neprichádza do úvahy akákoľvek exekúcia voči Slovenskej sporiteľni, a.s., táto ani nie je účastníkom konania o vyporiadanie - je vylúčené, aby tu mohla existovať potreba nieže bezodkladnej ale akejkolvek úpravy pomerov do rozhodnutia vo veci samej, keďže akýmkoľvek prípadným rozhodnutím vo veci samej nedôjde k žiadnemu dôsledku vo vzťahu k záložnému právu SLSP, a.s., toto vždy bude zaťažovať predmetnú nehnuteľnosť vcelku, v podiele 1/1, bez ohľadu na prípadné rozhodnutie súdu a bez ohľadu na to, či tu bude jeden výlučný vlastník alebo akýkoľvek počet spoluvlastníkov a tak takéto neodkladné opatrenie nemá absolútne žiadnu súvislosť s konaním vo veci samej a tak neplní základnú podmienku nariadenia neodkladného opatrenia. Inými slovami neexistuje tu žiaden „nárok“ navrhovateľky, zistený s vysokou mierou pravdepodobnosti, ktorému by mala byť poskytnutá ochrana. Tento nárok tu nemôže existovať ani teoreticky, lebo ide o záväzok a povinnosť (strieť výkon záložného práva), ktorá tu existovala v čase PRED nadobudnutím spoluvlastníctva k zálohu navrhovateľkou. Žiaden takýto konkrétny nárok, zistený s vysokou mierou pravdepodobnosti, ktorému by mala byť poskytnutá ochrana, tu však reálne neprichádza do úvahy a to vzhľadom na povahu konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré má charakter iudicium duplex (aj jeden, aj druhý spoluvlastník sa považujú súčasne za žalobcu i žalovaného) a ich nárok na vyporiadanie spoluvlastníctva je úplne rovnaký (čo do intenzity), čo vylučuje, aby tu bolo zistenie o úspechu a neúspechu s vysokou mierou pravdepodobnosti, ide práve o dôsledok nesporného charakteru konania a toho, že sudca vôbec nie je viazaný návrhom vyporiadania - inými slovami vôbec tu neexistuje klasický nárok, ako v klasickom sporovom konaní, priznať to, čo bolo obsahom žalobného petitu. Výkon záložného práva je vyvolaný práve potrebou nápravy následkov protiprávneho konania obligačného dlžníka, ktorý neplnil svoje povinnosti, neodkladné opatrenie nemôže zakazovať zásah, ktorý nie je dôsledkom protiprávneho úkonu. Výkon práva - konkrétneho zákonom aprobovaného subjektívneho oprávnenia záložného veriteľa vykonať záložné právo speňažením na verejnej dražbe - nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia a mať za následok vznik ujmy, pretože

ide o dôsledok konania v súlade so zákonom (§151a OZ, §151j OZ), t.j. nie o konanie protiprávne. Snaha - v tejto situácii - zakazovať konanie, ktoré je výkonom zákonného oprávnenia záložného veriteľa vyplývajúceho z ius cogens - je zo strany navrhovateľa zneužitím práva, ktorá je v priamom rozpore s ustanoveniami právneho poriadku. Je podstatou uhradzovacej funkcie záložného práva, ako prostriedku náhradného uspokojenia, že ak dlžník zabezpečovaný dlh neplatí, môže sa veriteľ domáhať uspokojenia zo zálohu. Opakovane poukazujeme na to, že ako uviedol v plenárnom rozhodnutí Ústavný súd SR (PL. ÚS 23/2014), Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách). Osobitne je tiež potrebné zmieniť, že konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza - samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu nezasahuje - ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc (§ 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z.), ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet - v prípade ak napr. záloh v príslušnej časti užíva - neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne, po právoplatnom skončení, môže dôjsť k reálnemu (nie hypotetickému) vyprataniu nehnuteľnosti. V tejto situácii požiadavka zakázať konanie, ktoré je výkonom zákonného oprávnenia záložného veriteľa vyplývajúceho z ius cogens, je v priamom rozpore s ustanoveniami právneho poriadku a má tak podobu právneho nonsensu. Ak chce navrhovateľ zakázať výkon záložného práva, ktorý výkon je zaručený kogentnou právnou úpravou, musel by tvrdiť a preukázať, že existuje nejaký dôvod pre zánik záložného práva v zmysle ustanovenia § 151md Občianskeho zákonníka, pretože len neexistujúce záložné právo by nebolo možné vykonať, ak existuje, vykonať ho možno, to je podstata, ide o uhradzovaciu funkciu záložného práva. Nič také sa nestalo, i to je dôvod na zamietnutie návrhu, ktorý je v rozpore s ius cogens, existencia záložného práva vyplýva z listu vlastníctva. Uvedeným je okamžite vylúčené aj splnenie nevyhnutnej podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, že sa neprímeraným spôsobom sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi - ak konanie vo veci samej nemá vôbec žiaden vplyv, bez ohľadu na výsledok na oprávnenie záložného veriteľa na výkon záložného práva, je vylúčené, aby vyhovenie návrhu a uloženie povinnosti zákazu výkonu nebolo neprímerané, bolo by to presne tak, išlo by o neprímeraný zásah. Za situácie, kedy sa vlastnícke právo nepremičuje a existuje tu žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (§ 21 ZDD), uvedené vylučuje potrebu dočasnej úpravy, rovnako tak vylučuje i možnosť túto potrebu dočasnej úpravy osvedčiť. Predpokladom preukázania potreby nariadenia neodkladného opatrenia je tiež skutočnosť, že tu bezprostredne hrozí ujma. Návrh je neúplný i v časti, ktorou sa má odôvodniť vznik ujmy. Ujma ako taká (či už materiálna/imateriálna) predstavuje ohrozenie subjektívnych občianskych práv a je jedným z predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti, je teda následkom protiprávneho úkonu. Výkon práva - konkrétneho zákonom aprobevaného subjektívneho oprávnenia záložného veriteľa vykonať záložné právo speňažením na verejnej dražbe - nemôže mať za následok vznik ujmy, pretože sa jedná o dôsledok konania v súlade so zákonom (§ 151a OZ, § 151j OZ), t.j. nie o konanie protiprávne. Ako vo vzťahu k uvedenému uvádza NS SR: „Výkon práva vylučuje protiprávnosť (pretože rovnaký stav nemôže byť súčasne stavom právnym i právu sa priečiacim) treba, vychádzajúc zo zásady neminemlaedit, qui iure sui utitur (nikoho nepoškodzuje, kto užíva - vykonáva - svoje právo), považovať chovanie, ktorá smeruje k zákonom predpokladanému výsledku, za dovolané i vtedy, ak je jeho (eventuálnym) vedľajším následkom vznik majetkovej, prípadne nemajetkovej ujmy na strane ďalšieho účastníka právneho vzťahu.“ (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 108/2008 zo dňa 16.04.2009). Návrh je neúplný i v časti, ktorou sa má odôvodniť bezprostrednosť vznik ujmy, ujmy reálnej, nie potenciálnej (práve o.i. s ohľadom na všetky uvedené právne prostriedky ochrany (§ 21 ZDD a ďalšie), ktoré má navrhovateľ neodkladného opatrenia k dispozícii). Ani (prípadným) konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza - samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu nezasahuje - ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc (§ 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z.), ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet - v prípade ak napr. záloh v príslušnej časti užíva - neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne, po právoplatnom skončení, môže dôjsť k reálnemu (nie hypotetickému) vyprataniu nehnuteľnosti Uvedené uvádzame len teoreticky, navrhovateľka žiadne užívanie zálohu ani netvrdí. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je nielen neúplný, čo je dôvod na odmietnutie Návrhu (viac nižšie), ale Navrhovateľ uvádza svoje úvahy, ktoré sú okamžite vyvrátiteľné už len oboznámením

sa s právnou úpravou v úplnosti (nehovoriac o zmysle a účele tejto). Z obsahu Návrhu sa však relevantne (t.j. s ohľadom na zákonné kritériá) nedozvieme nič konkrétne vo vzťahu k zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Za tohto stavu je zrejmé, že je vylúčené, aby súd dospel k záveru o splnení všetkých predpokladov s vysokou mierou pravdepodobnosti - a ani k ničomu takému nedospel. Osobitne je v tomto prípade potrebné zmieniť „odôvodnenie“ požadovaného neodkladného opatrenia, ktoré uvádzané premisy sa nedajú označiť inak ako absurdné. Podstatou naratívu navrhovateľky má byť to, že si Nehnuteľnosť údajne dala oceniť a domnieva sa, žeby jej druhý spoluvlastník mal vyplatiť za nadobudnutie vlastníctva v celku polovicu tejto hodnoty. Možno sa len domnievať, keďže navrhovateľ nepovažoval za potrebné ani len predložiť predmetný Znalecký posudok (keďže predloženie jednej strany nie je akýmkoľvek splnením procesnej povinnosti osvedčenia), že ide o ocenenie nehnuteľnosti - zálohu ako tzv. bezvadnej nehnuteľnosti, t.j. bez právnych vád. Ide o ocenenie úplne irelevantné, keďže predmetom požadovaného vyporiadania je nehnuteľnosť s právnou vadou - záložným právom. Záložné právo je tzv. právnou vadou. Ocenenie právnej vady nehnuteľnosti znalcom. Ocenenie nehnuteľností vrátane zohľadnenia právnych vád upravuje napr. Vyhláška č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Znalec pri oceňovaní nehnuteľnosti s právnymi vadami postupuje tak, že stanoví všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti bez právnych vád (ako by bola bez záložného práva) a následne odpočíta (aplikuje zrážku/odpočet) zodpovedajúcu charakteru a rozsahu právnej vady. Vzhľadom na princíp akcesority (záložného práva vo vzťahu k pohľadávke) existuje logické prepojenie medzi hodnotou záložného práva a výškou pohľadávky, ktorá je zabezpečená záložným právom. Podľa § 151a OZ Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Príslušenstvom sú úroky, úroky z omeškania, náklady výkonu, atď.. Hodnota záložného práva ako právnej vady je tak daná minimálne celkovou výškou zabezpečovanej pohľadávky s príslušenstvom. Ak by došlo k vyporiadaniu v súdnom konaní, určenie výplatkového plnenia by bolo (teoreticky) totožné ako pri speňažení na dobrovoľnej dražbe za trhovú cenu. Pri predaji na dobrovoľnej dražbe - výška výplatku stanovená ako cena dosiahnutá vydražením mínus výška pohľadávky s príslušenstvom (vrátane nákladov výkonu záložného práva) a následne polovica zostatku by pri neexistencii iných záložných práv mohla byť vyplatená 1/2-nej spoluvlastníčke. Cena dosiahnutá na dražbe je cenou najpresnejšou trhovou, reálne sa tu stretáva ponuka s dopytom. Pri rozdelení a vyporiadani inak - výška výplatku stanovená rovnako, trhovú cenu s ocenením právnej vady, t.j. záložného práva, t.j. mínus hodnota záložného práva, čo je výška pohľadávky s príslušenstvom, vrátane nákladov výkonu záložného práva a následne polovica rozdielu je výplatkom 1/2-nej spoluvlastníčky. I ocenenie v súdnom konaní by malo byť ocenením, čo najviac trhovým a nie „papierovým“, t.j. aj pri stanovení hodnoty predmetu vyporiadania sa zohľadnia všetky faktory ovplyvňujúce výšku zrážky, t.j. typ právnej vady (záložné právo), rozsah obmedzenia využívania nehnuteľnosti, náklady na odstránenie vady (ak je to možné, čo možné je, vyplatením zabezpečovanej pohľadávky), riziká pre budúceho vlastníka a vplyv na predajnosť nehnuteľnosti. Ak navrhovateľka poukazuje na možný pokles ceny dosiahnutej vydražením v prípade výkonu záložného práva na návrh záložného veriteľa, presne i uvedené by musel zohľadniť i znalec pri ocenení tejto právnej vady v súdnom konaní. Najpresnejšia je v takomto prípade tzv. výnosová metóda, kedy sa hodnota nehnuteľnosti určí s ohľadom na zníženie výnosu z nehnuteľnosti v dôsledku vady a nákladov z toho vyplývajúcich (čo zahŕňa aj zohľadnenie poklesu pri speňažení formou výkonu záložného práva). Výsledok - výška výplatku - by tak bol v prípade riadneho výkonu znaleckej činnosti v súdnom konaní v úplne zhodnej výške ako pri výkone záložného práva dražbou. Ak to žalovaný správne z neúplného návrhu pochopil, predstava spoluvlastníčky je taká, že záložné právo sa bude ignorovať a ona bude mať nárok na 1/2-cu hodnoty nehnuteľnosti bez záložného práva. Ak je tomu naozaj tak, tak takéto tvrdenia, či predstavy, sú naozaj doslova absurdné. Všetko uvedené úplne jasne vylučuje možnosť prijať záver o osvedčení všetkých predpokladov pre zákonné nariadenie neodkladného opatrenia s vysokou mierou pravdepodobnosti, čo vylučuje možnosť zákonného nariadenia neodkladného opatrenia. Z celého odôvodnenia návrhu nie je možné zistiť, akému nároku vo vzťahu k žalovanému v tomto konaní, ktorého existencia bola osvedčená s vysokou pravdepodobnosťou, sa má poskytnúť ochrana - iba dôsledkom existencie (resp. osvedčenia existencie s vysokou mierou pravdepodobnosti) takéhoto nároku môže vzniknúť bezodkladná potreba upraviť pomery sporových strán, bezodkladnosť potreby upraviť pomery je prípadným dôsledkom existencie chráneného a osvedčeného nároku. Podstatou konania o nariadenie neodkladného opatrenia je povinnosť navrhovateľa s vysokou mierou pravdepodobnosti tvrdiť a osvedčiť existenciu všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná pre to, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené, nariadiť neodkladné opatrenie možno výlučne v prípade, ak bola s vysokou mierou pravdepodobnosti tvrdená a osvedčená existencia

všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná pre to, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené. Žalovaný o.i. poukazuje na to, že hoci navrhovateľ nepovažoval za potrebné uviesť všetky skutočnosti, ktoré uviesť mal - predovšetkým vo vzťahu k všetkým tvrdeniam, ktoré tvrdí vo veci samej a ktoré musia byť povinne obsiahnuté aj v riadnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - a rovnako nepriložil, tak ako to bola jeho povinnosť, všetky prostriedky osvedčenia, je zrejmé, že medzi konaním vo veci samej a nariadeným neodkladným opatrením nie je a nemôže byť žiadna súvislosť (a to osobitne s ohľadom na úpravu v ustanovení §151h ods. 1, 2 OZ). V tejto súvislosti je potrebné opätovne poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ nič vôbec prostriedkami osvedčenia neosvedčuje a je tak vylúčené, aby boli uvedené tvrdenia akýmsi základom pre posudzovanie čohokoľvek, do doby, kým sú osvedčené s vysokou mierou pravdepodobnosti. Ide len fakticky o neosvedčené tvrdenia navrhovateľa nie o relevantný podklad, ktorý tu musí existovať, ak má byť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené. Navrhovateľ tak okrem iného vôbec nepreukazuje obsah a existenciu súdneho sporu s nejakým žalovaným na Okresnom súde Pezinok, odhliadnuc od uvedenej skutočnosti je však zrejmé, že uvedené sa dotýka času po tom, ako Slovenská sporiteľňa, a.s. zriadila zmluvou o zriadení záložného práva záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam a toto i vzniklo a nadobudnutie vlastníckeho práva je vo vzťahu k podstate záložného práva právne irelevantné. Za tohto stavu je absolútne vylúčené, aby konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva z právneho vzťahu PO vzniku záložného práva Slovenskej sporiteľne, a.s. malo akýkoľvek vplyv na právo a postavenie Slovenskej sporiteľne, a.s. - aj po skončení konania by bol stále rovnaký stav kedy tu už existovalo záložné právo SLSP, a.s., s ktorým je spojené právo toto vykonať. Výsledok konania vo veci samej tak bez ohľadu na to, či bude žalobe vyhovené alebo žalobe vyhovené nebude, tak nemá pre upravovaný právny vzťah, to je záložno - právny vzťah medzi bankou ako záložným veriteľom a záložcom - nech už je ním ktokoľvek - akýkoľvek vplyv. Navrhovateľ sa domáhal rozhodnutia vo vzťahu k výkonu záložného práva, avšak vôbec neuviedol ktorého záložného práva (vykonáva sa záložné právo ktoré vzniklo, zápisom po povolení vkladu záložného práva, pričom toto musí byť identifikované V - identifikátorom - uvedený návrh uvedené označenie záložného práva neobsahuje, rovnako je materiálne nevykonateľný z dôvodu nemožnosti, nevykonáva sa záložné právo zo zmluvy o zriadení záložného práva (t.j. právo zriadené), ale záložné právo z katastra, t.j. právo nie zriadené, ale vzniknuté. V rámci koncepcie materiálneho právneho štátu sa z ustanovení čl. 1 ods. 1 ústavy vyvodzuje aj garancia spravodlivosti. V právnom štáte (chápanom materiálne) je povinnosťou všetkých štátnych orgánov vrátane súdov zabezpečiť reálnu a efektívnu možnosť uplatnenia práv priznaných právnym poriadkom. Návrh cieľi k ústavne neakceptovateľnému zásahu do legitímnych očakávaní veriteľa týkajúcich sa splnenia jeho úverovej pohľadávky dohodnutým spôsobom a v dohodnutom čase. Navrhované rozhodnutie by tak zásadným spôsobom - a to bez relevantného zákonného dôvodu - zasiahlo do základného práva chráneného o.i. čl. 20 Ústavy. V zmysle čl. 20 ods. 1 veta prvá a veta druhá Ústavy SR: „Každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. V odvolaní Navrhovateľka neuvádza jedinú skutočnosť, ktorá by relevantne odôvodnila dôvodnosť jej Návrhu, či nesprávnosť napádaného rozhodnutia, práve naopak, uvádza opäť len svoje „subjektívne dojmy“, založené nie na právnej úprave, ale na nerešpektovaní svojich povinností („Ako už bolo uvedené, žalobkyni boli darované nehnuteľnosti so zriadeným záložným právom, ...“ - s. 2 odvolania), pričom smeruje voči subjektu, voči ktorému má ona svoju povinnosť („Žalobkyňa opätovne uvádza, že si je vedomá toho, že ohrozenie jej práv nespôsobuje Slovenská sporiteľňa a.s., ale V. K.“ - bod 13.) a to na základe i absolútne nedôvodných úvah o tom, že v konaní o vyporiadanie spoluvlastníctva by sa malo vychádzať z hodnoty nehnuteľnosti ako by neboli zaťažené právnou vadou - záložným právom, čo je evidentná nesprávnosť. I odvolanie je tak v celom rozsahu nedôvodné. S ohľadom na všetko vyššie uvedené žalovaný navrhol podanie odmietnuť, príp. rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné

opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

6. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

7. Po preskúmaní veci na základe obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie náležite zohľadnil všetky relevantné skutočnosti a konkrétne okolnosti danej veci pri posudzovaní zákonných predpokladov vyžadovaných pre nariadenie neodkladného opatrenia a po správnej úvahe rozhodol v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobkyňa ani vo svojom odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti ani právne argumenty, ktoré by odôvodňovali odlišné skutkové či právne posúdenie veci odvolacím súdom. So zreteľom na tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v jej návrhu dospel odvolací súd k záveru zhodnému so záverom súdu prvej inštancie, že pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné predpoklady.

8. V posudzovanej veci žalobkyňa osvedčila, že žalovaný ako záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností, ktorých je podielovou spoluvlastníčkou v jednej polovici, uvedené však nepostačovalo pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia za stavu, keď netvrdila, že by záložný veriteľ realizoval záložné právo v rozpore s právnou úpravou, potvrdila v tejto súvislosti, že úverový dlžník V. K. prestal splácať úver zabezpečený záložným právom, a preto záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva predajom nehnuteľností, ku ktorým svoj spoluvlastnícky podiel v jednej polovici nadobudla darom od úverového dlžníka už zaťažený záložným právom v prospech žalovaného. Výkon záložného práva žalovaným za tejto situácie nepredstavuje ani konanie v rozpore s dobrými mravmi.

9. V podanom návrhu žalobkyňa argumentovala porušením jej práva podielového spoluvlastníka na výplatu spoluvlastníckeho podielu úverovým dlžníkom V. K.; ako podielovým spoluvlastníkom založenej nehnuteľnosti rovnako v jednej polovici; v dôsledku nesplácania úveru ktorým pristúpil žalovaný k výkonu záložného práva formou dražby. Žalobkyňa poukazovala na to, že výkonom záložného práva žalovaným jej hrozí vznik ujmy tým, že oproti vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva v prebiehajúcom súdnom konaní pod sp.zn. 43C/20/2023 dôjde v prípade predaja nehnuteľnosti na dražbe k zníženiu peňažnej náhrady za jej vyporiadací podiel v dôsledku odpočítania úveru a nákladov na dražbu od ceny získanej predajom nehnuteľností na dražbe. Dôjde tak k zníženiu jej majetkových práv, keďže vysporiadaním podielového spoluvlastníctva predajom nehnuteľností na dražbe sa zníži o sumu 150.000 eur jej nárok na jej vyrovnací podiel oproti vyporiadaniu jej spoluvlastníckeho podielu v konaní pod sp.zn. 43C/20/2023, v ktorom bol vyhotovený znalecký posudok podľa ktorého bola ohodnotená nehnuteľnosť na 682.000 eur.

10. Žalobkyňa žiadala zamedziť výkonu záložného práva žalovaným k nehnuteľnostiam, ktorých jej podielovou spoluvlastníčkou, realizovanom žalovaným na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej medzi žalovaným a V. K. ako úverovým dlžníkom, ktorý je súčasne podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností, a to až do skončenia konania vedeného pod sp. zn. 43C/20/2023. Neodkladným opatrením žiadala poskytnúť ochranu nároku na vyplatenie jej zákonného spoluvlastníckeho podielu v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorý jej nárok je ohrozený porušením povinností V. K. ako úverového dlžníka z úverovej zmluvy.

11. Pokiaľ teda žalobkyňa žiadala zamedziť výkonu záložného práva žalovaného zo zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej s V. K., a to z k celej nehnuteľnosti, teda aj vo vzťahu k spoluvlastníckeho podielu V. K., podľa názoru odvolacieho súdu aj V. K. svedčí pasívna vecná legitímácia. Žalobkyňa nežiada upraviť pomery medzi ňou ako záložcom - podielovým spoluvlastníkom a žalovaným ako záložným veriteľom, ale právne pomery vyplývajúce z podielového spoluvlastníctva s V. K., na konanie o vyporiadanie ktorého právneho vzťahu viaže aj dobu trvania neodkladného opatrenia. Žalobkyňa tak žiadala navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochranu jej peňažnému nároku na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva z dôvodu porušovania

povinností podielového spoluvlastníka V. K. vyplývajúcich mu z úverovej zmluvy, a to bez toho, aby podielového spoluvlastníka, vo vzťahu ku ktorému ochrany svojich práv sa neodkladným opatrením domáha, označila na strane žalovaného.

12. Odvolací súd nepovažuje za osvedčenú ani hrozbu vzniku žalobkyňou tvrdenej majetkovej ujmy vzhľadom na to, že v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva boli nehnuteľnosti ocenené znaleckým posudkom na sumu 682.000 eur bez zreteľa na existenciu záložného práva viaznuceho na nehnuteľnostiach. Všeobecná hodnota nehnuteľností by však aj v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva mala zohľadňovať skutočnosť, že vyporiadavaná nehnuteľnosť je zaťažená záložným právom na zabezpečenie uspokojenia zostatku úveru, nakoľko uvedená skutočnosť zásadným spôsobom ovplyvňuje cenu nehnuteľností, za ktorú je ich možné predať na trhu nehnuteľností.

13. Odvolací súd tak dospel k záveru, že žalobkyňa v danom štádiu postupu konania dostatočne neosvedčila svoj hmotnoprávny nárok, nakoľko ňou uvádzané tvrdenia neboli dostatočne relevantné pre osvedčenie dôvodnosti jej nároku, ktorý odvodzovala z jej vyporiadacieho podielu v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, za stavu, keď nie sú dané ani pochybnosti o legitímite úkonov zo strany záložného veriteľa smerujúcich k výkonu záložného práva za účelom uspokojenia záväzku úverového dlžníka zabezpečeného záložným právom na nehnuteľnostiach, nadobudnutých navyše žalobkyňou už zaťažených záložným právom, na základe záložnej zmluvy, ktorej platnosť nebola žalobkyňou namietaná.

14. Zhodne so súdom prvej inštancie vzal aj odvolací súd na zreteľ tú skutočnosť, že nič nenasvedčuje tomu, že by záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva neoprávnene a rovnako považoval za nezanedbateľnú aj tú skutočnosť, že žalobkyňa už v čase nadobudnutia nehnuteľností do vlastníctva darom mala vedomosť o existencii záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky, ktorú mal z úverovej zmluvy darca ako podielový spoluvlastník voči žalovanému ako záložnému veriteľovi, a teda musela byť uzročená aj s takou možnosťou, že v dôsledku nesplácania úveru darcom môže pristúpiť záložný veriteľ k výkonu záložného práva s cieľom uspokojiť svoju pohľadávku. Pokiaľ tak predmetné nehnuteľnosti žalobkyňa nadobudla darom s uvedeným rizikom, a jej vopred známa hrozba výkonu záložného práva sa naplnila, nemôže sa za stavu, keď záložný veriteľ v tejto súvislosti postupuje v súlade s platnými právnymi predpismi a platnou zmluvou o zriadení záložného práva, oprávnene dovoľávať ochrany z hľadiska dobrých mravov vychádzajúcej z argumentácie, že vzniknutú situáciu nezavinila.

15. Po vecnom a právnom posúdení veci na základe obsahu spisu odvolací súd nepovažoval za dôvodné argumenty, na ktoré žalobkyňa poukazovala v podanom odvolaní, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh v celom rozsahu zamietnutý, ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p..

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).